

«ملاقات با گورباچف» در پردیس چارسو

● «ملاقات با گورباچف» عنوان جدیدترین فیلم مستند ورنر هرتزوک، سینماگر آلمانی است که در بخش نمایش‌های ویژه دوازدهمین جشنواره «سینماحقیقت» روی پرده می‌رود. دیدار ورنر هرتزوک با میخائیل گورباچف درچه‌ای شگرف به برخی از مهم‌ترین رخداد‌های قرن بیستم، از خلع سلاح هسته‌ای تا اتحاد آلمان باز می‌کند. در این فیلم، هرتزوک و گورباچف سه بار در یک بازه زمانی شش‌ماهه با هم ملاقات می‌کنند. اگرچه آخرین رئیس‌جمهور اتحاد جماهیر شوروی به‌لحاظ جسمی بیمار است اما ذهن او بسیار پویاست. گرمی و شوخ‌طبعی او و قدرت فیلم‌ساز در رخنه به حواشی غیرمنتظره و زندگی خصوصی گورباچف، نشان‌دهنده تعامل بین طرفین است. مستند «ملاقات با گورباچف» که محصول سال ۲۰۱۸ کشورهای انگلستان، آمریکا و آلمان است، پیش‌تر در جشنواره‌های وین، لایپزیک، تورنتو، تلوراید و... به نمایش درآمده است. هرتزوک این فیلم را با همراهی آندره سینگر کارگردانی کرده است. ورنر هرتزوک متولد سال ۱۹۴۲ در مونیخ آلمان است. او کارگردانی سینما را از سال ۱۹۶۸ با فیلم «نشانه‌های زندگی» آغاز کرد. از دیگر فیلم‌های سینمایی هرتزوک می‌توان به «معمای کاسپار هاوزر»، «فیتزکارالدو»، «جایی که مورچه‌های سبز خواب می‌بیند»، «شکست‌ناپذیر»، «آبی وحشی دوردست»، «سپیده‌دم رهایی» و... اشاره کرد. آخرین فیلم سینمایی او هم «نمک و آتش» است که در سال ۲۰۱۶ کارگردانی کرده است. این فیلم‌ساز نامدار آلمانی در سال ۱۹۸۲ برای «فیتزکارالدو»، برنده جایزه بهترین کارگردانی جشنواره فیلم کن شده است. هرتزوک ۱۴ فیلم مستند هم ساخته است که عناوین آن «سرزمین سکوت و ظلمت»، «پژواک‌های امپراتوری تاریکی»، «صدای زنگ از زرفنا»، «دیتر کوچولو باید پرواز کند»، «بهترین دوست من»، «چرخ زمان»، «الماس سفید»، «مرد خرس قهوه‌ای»، «ملاقات‌هایی در انتهای جهان»، «غار رؤیاهای فراموش‌شده»، «مردمان! شاد: یک سال در تایگا»، «به بیابان، جل‌الخالق! خیالبافی‌های دنیای مرتبط» و «به درون» است. دوازدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» در روزهای ۱۸ تا ۲۵ آذر ۱۳۹۷ به دبیری سیدمحمد مهدی طباطبائی‌نژاد در پردیس سینمایی چارسو برگزار می‌شود.

گروه هنر: آخرین هفته آبان‌ماه با اخبار جدیدی از تازه‌های سینمای ایران همراه بود؛ فیلم‌هایی که بسیاری از مخاطبان منتظر اکرانشان بودند و در صف بلندبالای اکران‌های امسال در واپسین ماه پاییز نوبت به اکرانشان رسیده است. فیلم «بمب، یک عاشقانه»، به کارگردانی پیمان معادی، نخستین اکرانش را در جشنواره فیلم فجر تجربه کرد و نظر مثبت بسیاری از منتقدان را در پی داشت. معادی در دومین تجربه فیلم‌سازی‌اش باز هم به سراغ قصه‌ای عاشقانه در بستر جنگ تحمیلی رفت و در کنار لیلا حاتمی به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی فیلم ایفای نقش کرد. طراحی صحنه و لباس فیلم و همچنین موسیقی متن آن، مانند النی کاریندرو، آهنگ‌ساز مطرحی که با حضور در این پروژه، برای نخستین‌بار موسیقی یک فیلم از سینمای ایران را ساخته است، توجه بسیاری را به این فیلم جلب کرد. «بمب، یک عاشقانه» تاکنون در برخی فستیوال‌های معتبر دنیا حضور داشته و جوایزی کسب کرده است.

کیوان کتیریان، سینمایی‌نویس، درباره این فیلم سینمایی در ایم جشنواره فیلم فجر نوشت: «بمب... بیشتر فیلم حال و هوا و فضاست. شاید همین تاکید بیش از حد روی جزئیات و فضای اوایل دهه ۶۰ باعث شده فیلم‌نامه و قصه مغفول بماند. مایه عاشقانه فیلم، بهانه خوبی است تا در آن مقطع زمانی جذاب، یک قصه حس‌برانگیز عاشقانه روایت شود، ولی بی‌توجهی معادی به پرداخت هسته اصلی قصه، این موقعیت خوب را بر باد داده است. درمجموع، حال‌وهوای آن سال‌ها خوب درآمده و به‌خصوص برای نسل ما نوستالژیک است. پاکرفتن عشقی در پناهگاه و تضاد حس عاشقانه یک نوجوان با خشونت جنگ و شبیه‌سازی این رابطه نوجوانانه با یک رابطه ناشویی در حال اضمحلال در دل این وضعیت ناپایدار، ایده خوبی است که البته قوام نمی‌یابد و ناپخته می‌ماند. صحنه‌هایی مانند ورود درد و سکانس پایانی اصابت موشک کاملاً تحمیلی‌اند و انتهای فیلم را تضعیف می‌کنند. فیلم چند لحظه خوب دارد، کارگردانی، موسیقی و فیلم‌برداری قابل‌توجهی دارد. بازی حبیب رضایی و سیامک صفری به چشم می‌آید و فضای نوستالژیک مدرسه و دو، سه شوخی طنزانه هم فیلم را شیرین کرده است. «بمب». درمجموع تا

پیش از ۱۵ دقیقه پایانی، فیلم قابل‌قبولی است، ولی طبعاً فیلم اول معادی فیلم بهتری بود». این فیلم به‌زودی به اکران سینماها خواهد رسید. باید منتظر واکنش مخاطبانش بود.
«آستیکمات» دومین تجربه کارگردانی جوان
«آستیکمات»، دومین فیلم بلند سینمایی مجیدرضا مصطفوی، بعد از «انارهای نارس» است؛ فیلمی که از حضور در جشنواره فیلم فجر بازماند و در نهایت در فجر جهانی به نمایش گذاشته شد. «آستیکمات» را می‌توان تجربه متفاوت‌تری از مصطفوی دانست؛ فیلمی که چالش‌های خانواده‌ای را به تصویر کشیده است. مجید مصطفوی در گفت‌وگو با «شرق» درباره نگاهش به سینمای اجتماعی گفت: «به نظرم دو نگاه وجود دارد؛ اولی نگاه فیلم‌سازان به سینمای اجتماعی و دیگری نگاه مدیران و سیاست‌گذاران به این نوع سینماست. برخی مدیران دوست دارند یک نوع سینمای اجتماعی بی‌جان و بدون تأثیر داشته باشیم و گروهی از فیلم‌سازان تفاوت نگاه فاحشی با برخی از این مدیران دارند و معتقدند باید مشکلات مردم را به تصویر کشید و سینمای پویاتری داشت. متأسفانه تلویزیون هم یک تصویر عجیب از جامعه را نشان می‌دهد و مردمی را می‌بینیم که تقریباً مشکلی

ندارند، وقتی هم مشکلی را نشان بدهد، سیاسی بیان می‌کند. به‌هرحال در ۱۵، ۱۰ سال گذشته این درگیری بین فیلم‌سازانی که فیلم اجتماعی می‌سازند و مدیران وجود داشته است و بعید می‌دانم در آینده نزدیک این نگاه‌ها به هم نزدیک شوند. هرچقدر هم جلوتر می‌رویم این نگاه‌ها از هم دورتر می‌شوند. فیلم‌ساز اجتماعی فکر می‌کند مسئولیتی برعهده دارد و باید از واقعیت‌ها بگوید، اما مدیران دوست ندارند این واقعیت‌ها، حتی اگر قبول داشته باشند که وجود دارد، روی پرده به مخاطب منتقل شود». باران کوثری، مهتاب نصیریور، محسن کیایی و نیکی کریمی از جمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند؛ فیلمی که از روز گذشته به اکران رسیده است.

روایت باشه آهنگراز سال‌های جنگ

تازه‌ترین ساخته محمدعلی باشه آهنگر؛ «سرو زیر آب» نیز به‌تازگی به اکران سینماها رسیده است؛ فیلمی با روایت متفاوتی از سال‌های جنگ، بابک حمیدیان، مسعود رایگان، رضا بهبودی، مینا ساداتی، همایون ارشادی، مهتاب نصیریور، هومن برق‌نور، ستاره اسکندری، شهرام حقیقت‌دوست، حسین باشه‌آهنگر، فرخ نعمتی، هادی قمیشی، سیاوش چراغی‌پور، حسن نجاریان، حسین فلاح و امیر لدفانی بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

آخرین ماه پاییز و آغاز اکران جدید سینماها

عکس: پارسا کبیری

جعفر گودرزی، منتقد سینما، درباره «سرو زیر آب» در خبرگزاری مهر نوشت: «مهم‌ترین ویژگی و خصیصه فیلم «سرو زیر آب» به کارگردانی محمد باشه‌آهنگر این است که از دریچه تازه‌ای به جنگ نگاه کرده. چیزی که در سینما به‌شدت به آن نیاز داریم تا از کلیشه و تکرار رهایی یابیم. پرداختن به تبعات جنگ، هم ارزشمند است و هم نیاز سینمای امروز ماست که آهنگر متعهدانه و خالصانه به آن پرداخته است. شهادی گمنام و فضیلت گمنامی و پرداختن به حضور اقوام ایرانی و جغرافیای متعدد ایران که درگیر جنگ بوده‌اند و آرمان‌گرایی که بطن و باطنش اینار است در تک‌تک سلول‌های فیلم حس می‌شود و به‌جرت می‌توان گفت «سرو زیر آب» یکی از بهترین فیلم‌های دفاع مقدس است؛ فیلمی شاعرانه و با شعور که از مفاهیم آسانی و اخلاقی سخن می‌گوید. باشه‌آهنگر چقدر در «سرو زیر آب»،

دوست‌داشتنی، منطقی و با احترام به حضور اقوام و ادیان مختلف در جنگ پرداخته و این حس هم به درستی به مخاطب منتقل می‌شود و به خوبی تأثیرش را می‌گذارد و در سوگو سیاوش‌های جنگ کلاه از سر برمی‌دارد و به احترامشان می‌ایستد».

دومین تجربه سینمایی مصطفی احمدی

«میلیونر میامی» عنوان دومین فیلم مصطفی احمدی بعد از فیلم «نزدیکتر» است؛ فیلمی کم‌دی که به‌زودی به اکران سینماها خواهد رسید. حمید فرخ‌نژاد، علی قربان‌زاده، طناز طباطبایی و صابر ابر، به‌هرمندی افسانه بایگان و آتیلا پسیانی بازیگران این فیلم سینمایی کم‌دی هستند. داستان «میلیونر میامی» درباره چهار نفر است که می‌خواهند از راهی یک میلیون دلار را به جیب بزنند، اما همیشه یکی از آنها خراب‌کاری می‌کند.

رامبد جان با قانون مورفی به سینما می‌آید

«قانون مورفی» از دیگر فیلم‌های کم‌دی امسال سینمای ایران است که به‌زودی به اکران خواهد رسید؛ فیلمی که امیر جدیدی، امیر جعفری و رامبد جوان در آن ایفای نقش می‌کنند. کم‌دی اکشن عنوانی است که پیش از آغاز اکران فیلم، قانون مورفی با آن معرفی می‌شود و در ادامه باید دید استقبال تماشاگران از فیلم‌طور خواهد بود.

نامزدهای مجموعه‌داستان جایزه «احمد محمود»

دو کتاب در نشر ثالث و دو کتاب هم در نشر نیماز. این کتاب‌ها نیز به‌سیاقی رمان‌های منتخب براساس نظرسنجی بین حدود ۵۰ نویسنده، منتقد و روزنامه‌نگار به این مرحله رسیده‌اند که از نظر میزان امتیاز مفروض و هم پراکندگی آرا بیشترین‌ها را به‌دست آورده‌اند. از میان این ۱۰ مجموعه‌داستان، سه داور نهایی پنج اثر را به‌عنوان نامزدهای نهایی انتخاب خواهند کرد. این پنج اثر نیز در هفته پایانی آذر معرفی خواهند شد. گروه اجرایی جایزه «احمد محمود» امیدوار است در هفته اول دی جشن نهایی را برگزار کند. دآوری مرحله نهایی این بخش را بهناز علیپورکسگری، رضا زنگی‌آبادی و محمد طلوعی انجام خواهند داد. دبیری دومین دوره جایزه «احمد محمود» بر عهده مهدی یزدانی‌خرم است.

نمایشگاه پیغام ماهی‌های عدنان مصلاهی

منظم و سیال

زنده‌باد سهراب سپهری وام گرفته شده است. بنابراین نمادهای موجود در این نقاشی بامعناست و نشان از بلایی دارد که سر خودمان آوردیم. گذشته‌مان، زمان‌هایی که به‌راحتی از دست می‌هیم. بناهای معنوی و شاخص ایرانی، بر سر طبیعتمان، بر سر ارتباطاتمان، بر سر دنیای دیجیتال و خیلی چیزهای دیگر، باور کنید بعضی وقت‌ها عدنان مصلاهی فکر می‌کند واقعا آن اصطلاحی که یک مدت به شوخی می‌گفتند، به کجا می‌رویم؟ یک واقعیت است، داریم بی‌توقف و پرشتاب می‌رویم، ولی به کجا؟ این نقاش در این نمایشگاه از تکنیک‌های خیلی متفاوتی استفاده نکرده است. بعضی از ایده‌ها ظرفیت خود را تنها با رنگ و روغن نشان می‌داد و بعضی دیگر با آبرنگ و او هم به خود ایده اجازه داد انتخاب کند و در انتخاب بعضی‌ها هم مردد ماند، در نتیجه با هر دو تکنیک اجرایشان کرد. برای او رنگ و روغن خیلی زمان می‌گیرد، ولی انصافاً آبرنگ خیلی سخت است و درست‌درآوردن کار و شفاف‌بودنش انرژی زیادی می‌گیرد و خیلی عوامل را باید در نظر گرفت. او همچنین با استادان آبرنگ نمایشگاهی با عنوان رنگ‌باد در دی‌ماه خواهد داشت که اوج ششکار توانایی و لطافت آبرنگ را آتجا می‌توان دید. او در پایان اظهار امیدواری می‌کند که با توجه به زیادشدن تعداد گالری‌ها، تعداد علاقه‌مندان به خرید آثار هنری هم زیاد شود. با توجه به نرخ ارز بازارهای جهانی هم برای هر دو طرف می‌تواند بسیار سودآور باشد.

گروه هنر: نمایشگاه نقاشی با عنوان «پیغام ماهی‌ها» مجموعه آثار عدنان مصلاهی از ۲۵ تا ۳۰ آبان در گالری شکوه برگزار شد. عدنان مصلاهی پس از چند نمایشگاه انفرادی و گروهی و یک نمایشگاه در فرانسه، با ادامه‌دادن شیوه خاص خود درصدد برپایی نمایشگاهی با عنوان «پیغام ماهی‌ها» در گالری شکوه است. مصلاهی درباره انتخاب نام پیغام ماهی بر این باور است که این قضیه به بی‌نظمی کاری‌اش برمی‌گردد. به نظر او، قبول است که نقاشی باید مانند شعر یا هر هنر دیگری از عمق جان و در آن لحظه خلق بشود، اما تا‌به‌حال او برای جلوگیری از پراکندگی‌ر یک جرقه فکری را که شکل می‌گیرد، به یک خط فکری تبدیل می‌کند تا هم خودش بدانند چه می‌کند و هم بیننده بتواند زوایای مختلف این نگاه را دنبال کند؛ برای مثال وهم‌های خیس مجموعه‌ای بود که با تکنیک آبرنگ خیال‌های خودش را تصویر کرده بود. با توجه به سیالیت ماهی حرکات منظم و زیبای آن و با توجه به اینکه از دیرباز ماهی نمادی از پاکی یا سیر تحول معنوی بوده، به‌ویژه در مثنوی، در قالی‌های صفوی و بسیار جاهای دیگر با تعابیر مختلف به کار گرفته شده یا در سفره هفت سین که با توجه به رنگ آن نشان انرژی و سرزندگی است، از یک طرف و از دست‌رفتن خیلی از چیزهایی است که برایمان مهم بوده، مثل زمان و طبیعت و گذشته‌مان و هزار اتفاق بد دیگر با تمرکز بر ماهی چند برش انتخاب شد و این مجموعه شکل گرفت، نام هم که از شعر زیبای

عمر ما را

مهلت امروز و فردای تو نیست*

✎ جواد طوسی

● به دنبال تصویب و اجرای قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان، آقای حسین انتظامی پس از حرف و حدیث‌های زیاد، رسماً به‌عنوان «سرپرست سازمان سینمایی» جایگزین آقای محمد مهدی حیدریان شدند. در نگاهی بدبینانه می‌توان گفت که در این دو سال باقی‌مانده فردی در سابقه مطبوعاتی ایشان که نسبت به حوزه سینما و مناسبات پیچیده و یارکشی‌ها و دسته‌بندی‌های آن خالی‌الذهن است، چه شق القمری می‌تواند بکند؟ چند بار در طول عمر این دولت «تدبیر و امید» از سوی وزرای محترم ارشاد و رؤسای سازمان سینمایی در محل موزه سینما و خانه سینما و وزارت خفیمه بار عام داده شد تا اهالی و صنوف سینما بیابند و مشکلات‌شان را مطرح و نقطه‌نظرشان را در جهت بهبود وضعیت سینما اعلام کنند.

آیا اتفاقی افتاد؟ به نظر می‌رسد سینمای ایران در موقعیت بحرانی کنونی فراتر از این‌گونه احوال‌پرسی‌ها و کل‌گفتن و کل‌شنیدن‌های فرمالیت‌به و بی‌ثمر، نیاز به عزم و اراده راسخ و نگاهی روشن‌بینانه دارد تا شاهد حضور حداکثری اهالی باتجربه و بی‌کارشده سینما و رونق و تنوع در گونه‌شناسی و کار با مضامین مختلف باشیم. قاعدتاً مخاطب قراردادن جناب انتظامی در این آغاز سرپرستی که هنوز عرق‌شان خشک نشده، شرط انصاف نیست؛ ولی بعد از مستقرشدن‌شان برای آگاهی از شرایط موجود سینمای باحال خودمان، پیشنهادی خدایندانه دارم. در جریان رسیدگی به برخی از جرائم کفبری، انجام «تحقیقات غیرمحموس» از ناحیه مراجع قضائی (اعم از دادیار و بازپرس و دادستان) و ضابطین تحت امرشان برای کشف حقیقت پیش‌بینی شده است. حال بد نیست سرپرست جدید سازمان سینمایی نیز همین شیوه تحقیقاتی را هرازگاه رأساً بدون همراهان تابلوشده در سینماهای پایین و بالا و مرکز شهر انجام دهند و ببینند اوضاع از چه قرار است و –مثلاً- این روزها چه آثار بی‌بدلی را به اسم «کشد» به خورد تماشاگر می‌دهند. برای آنکه ایشان هرچه بهتر هم‌رنگ جماعت شوند، توصیه می‌کنم که یک پاکت پاپ‌کورن یا دیگر تنقلات متداول را نیز دست‌شان بگیرند و ببینند آیا واقعا می‌توانند تا آخر این فیلم‌ها را تحمل کنند؟ به‌ویژه استدعای عاجزانه دارم که حتما فیلم «خانم یایا» شاهکار اخیر عبدالرضاخان کاهانی را که روی پلاکاردهایش عنوان شده «این فیلم کم‌دی نیست» را ببینند تا به مفهوم واقعی «سرکاری» و سرکیسه‌کردن خلق‌الله یا سوءاستفاده از نام برند فیلم‌های کم‌دی «آقارضا عططاران» و دیگر بازیگرانی مانند امین حیایی و حمید فرخ‌نژاد پی ببرند. آدم از این سیر نزولی آشکار و بی‌دردی کارگردان ستمدیدی که زمانی «بیست» و «هیج» را ساخته بود، بسیار متأسف می‌شود.

جهت یادآوری عرض می‌کنم که هنگام دیدن این فیلم در سالن شلوغ ساعت ۹ شب در سینما ایران شاهد بودم که رفته‌رفته تا انتهای فیلم بیش از دوسوم تماشاگران با عصبانیت و غرولندکنان سالن را ترک کردند.

حتماً جناب انتظامی بهتر از بنده می‌دانند که فیلم با هرگونه هدف و مضمون و دستمایه‌ای باید تکلیفش را با مخاطب روشن کند یا درست و حسابی او را سرگرم کند یا قصه‌اش را به‌خوبی و بدون اعمال شاقه تعریف کند یا خالی اثر بلد باشد دنیای خاص و متفاوت و لحن ساختارشنکش را به شکلی متقاعدکننده و باورپذیر در معرض دید مخاطب مدنظرش قرار دهد؛ آن چیزی که متأسفانه در وجه غالب فیلم‌های این روزگار دیده نمی‌شود.

✎ مصراعی از یکی از غزلیات محمدحسین شهریار

نمایش فیلم محمد رسول الله در ۴۵ شهر فاقد سینما

● سازمان امور سینمایی و سمعی و بصری به مناسبت هفته وحدت، فیلم سینمایی محمد(ص) به کارگردانی مجید مجیدی را در ۴۵ شهر فاقد سینما نمایش می‌دهد. فیلم محمد(ص) به کارگردانی مجید مجیدی در استان‌های مرزی از طریق واحدهای سینما سوار دفاتر انجمن سینمای جوانان نمایش داده خواهد شد.

بنابر این گزارش، این فیلم همچنین در هفته وحدت از سوی مؤسسه سینماشهر و با همکاری مؤسسه نور تابان (مالک فیلم) در سانس‌های اختصاصی سینماهای فرهنگ، کورش، جوان، آفریقا و ناهید با بلیت پنج هزارتومانی به روی پرده می‌رود.

مؤسسه خیریه کهریزک

مرکز نگهداری، درمان و آموزش معلولین و سالمندان غیردولتی، غیرانتفاعی، مردمی

کمک‌های مردمی: ۴۲۱۱۴

روابط عمومی: ۸۸۳۱۰۶۸۸

www.kahrizak.com

#۰۱۰۰۱*۷۳۳*

#۴۲۱۱۴*۷۸۰*

kahrizakcharity